

एवं वालिवचः श्रुत्वा पूर्वं वाली दुष्टइतिबुध्या तद्वधे जातं हर्षमिदानीमेव सौमनस्यदर्शनेन त्यक्त्वा दीनोविषण्णोभूदित्यर्थः ॥ ग्रहयस्तः राहुयस्तः ॥ १७ ॥ तद्वालिवच
नात्तादृशवालिवचनेन शांतः शांतवैरः ॥ युक्तं भ्रातृस्नेहोचितदर्शनादिव्यवहारमतंद्रितःकुर्वन् ॥ मालाग्रहणे वालिनाभ्यनुज्ञातोमालां जग्राह ॥ १८ ॥ प्रेत्यभावाय संसि
द्धोनिश्चितमरणः ॥ १९ ॥ देशकालौ तत्तत्कर्माचितौ भजस्व जानीहि ॥ प्रियाप्रिये इष्टानिष्टयोगजे काले सेवाकाले सुग्रीववशगस्तसेवापरोभव ॥ २० ॥ विपक्षे बाध
कमाह यथाहीति॥बालतया केवलं लालितः यथा सेवोचितकालेपि सेवारहितोऽवर्तिष्ट तथा सेवाराहित्येन वर्तमानं त्वां सुग्रीवो न बहु मन्येतातः सेवांकुर्वित्युपदेशः ॥

इत्येवमुक्तः सुग्रीवो वालिना भ्रातृसौहृदात् ॥ हर्षं त्यक्त्वा पुनर्दीनो ग्रहयस्त इवोदुराट् ॥ १७ ॥ तद्वालिवचनाच्छांतः कुर्वन् युक्तमतंद्रितः ॥
जग्राह सोभ्यनुज्ञातो मालां तां चैव कांचनीं ॥ १८ ॥ तां मालां कांचनीं दत्त्वा हृष्ट्वा चैवात्मजं स्थितं ॥ संसिद्धः प्रेत्यभावाय स्नेहादंगदमव
वीत् ॥ १९ ॥ देशकालौ भजस्वाद्यक्षममाणः प्रियाप्रिये ॥ सुखदुःखं सहः काले सुग्रीववशगोभव ॥ २० ॥ यथाहितं महाबाहो लालि
तः सततं मया ॥ न तथा वर्तमानं त्वां सुग्रीवो बहु मन्यते ॥ २१ ॥ नास्यामि त्रैर्गतं गच्छेर्माशत्रुभिररिंदम ॥ भर्तुरर्थपरोदांतः सुग्रीववश
गोभव ॥ २२ ॥ न चातिप्रणयः कार्यः कर्तव्योऽप्रणयश्च ते ॥ उभयं हि महादोषं तस्मादंतरद्वन्द्वं भव ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वाथ विवृत्ताक्षः शरसं पी
डितो भृशं ॥ विवृतैर्दशनैर्भीमैर्बभूवो क्त्वांतजीवितः ॥ २४ ॥ ततो विचुक्रुशुस्तत्र वानराहतयूथपाः ॥ परिदेवयमानास्ते सर्वे प्लवगसत्त
माः ॥ २५ ॥ किष्किंधाद्यद्यशून्या च स्वर्गतेवानरेश्वरे ॥ उद्यानानि च शून्यानि पर्वताः काननानि च ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ किंचास्य सुग्रीवास्यामित्रैर

नुपकारकैस्तथा शत्रुभिरपकारकैश्च गतं संगतं सख्यं मागच्छेः मागच्छ भर्तुः सुग्रीवस्यार्थपरः प्रयोजनसाधनपरः ॥ २२ ॥ नातिप्रणयः पुत्रत्वात् अप्रणयश्च न कार्यः ॥
अस्मद्वधादिना अंतरद्वक् ॥ अत्यासत्तिर्विनाशाय त्वत्तिदूरंतु निष्फलं सेवामध्यमभावेन राजवद्विगुरुस्त्रियामिति न्यायेन मध्यममार्गमवलंबस्वेत्याशयः ॥ २३ ॥ २४ ॥ हतो
यूथपोयेषां तादृशाः परिदेवयमाना विचुक्रुशुरित्यन्वयः ॥ २५ ॥ अस्त्यैव प्रपंचः किष्किंधेत्यादि ॥ २६ ॥